

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

16 декември 1992 година*

„Тълкуване на член 30 от Договора за ЕИО – Забрана на търговията в неделя”

По дело С-169/91

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда на основание член 177 от Договора за ЕИО от страна на House of Lords (Обединеното кралство), по производството, висящо пред този съд между

Градския съвет на Stoke-on-Trent,

Градския съвет на Norwich

и

B & Q plc

относно тълкуването на член 30 от Договора за ЕИО,

СЪДЪТ,

в състав: г-н О. Due, председател, г-н С.Н. Kakouris, г-н G.C. Rodríguez Iglesias, г-н J.L. Murray председатели на състав, г-н G.F. Mancini, г-н R. Joliet, г-н M. Díez de Velasco, г-н P.J.G. Картеун и D.A.O. Edward, съдии,

генерален адвокат: г-н W. Van Gerven,

секретар: г-н D. Triantafyllou, администратор,

като има предвид становищата, представени:

- за Градския съвет на Stoke-on-Trent и градския съвет на Norwich, от г-н Stuart Isaacs, QC и г-н N. Calver, barrister и J. Barnecutt, solicitor

- за B & Q plc, от г-н G. Barling, QC, г-н D. Vaughan QC, г-н D. Anderson, barrister, г-н N. Davidson barrister и г-н A. Askham solicitor,

- за Обединеното кралство от г-жа L. Hudson, от правния отдел на Министерство на финансите, подпомагана от г-н N. Paines, barrister, в качеството на представители,

- за Комисията, от г-н R. Wainwright, правен съветник, подпомаган от г-н A. Ridout, национален държавен служител, зачислен към правния департамент на Комисията, в качеството на представители,

.предвид доклада от съдебното заседание,

* Език на производството: френски.

след като изслуша устните становища на Градския съвет на Stoke-on-Trent, Градския съвет на Norwich, B & Q plc, Обединеното кралство, представлявани от S.L. Hudson от Правния отдел на Министерство на Финансите, подпомаган от Главен прокурор, действащи като представители, и Комисията, на съдебното заседание от 2 юни 1992 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат представено в заседанието от 8 юли 1992 г.,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 20 май 1991 г., получено в Съда на 1 юли 1991 г., House of Lords (Камарата на лордовете) е отправила до Съда преюдициално запитване на основание член 177 от Договора за ЕИО по редица въпроси относно тълкуването на член 30 от Договора.

2. Въпросите са били повдигнати в рамките на двете производства, заведени от Градския съвет на Stoke-on-Trent и Градския съвет на Norwich срещу предприятието B & Q.

3. В тези производства ищите обвиняват предприятието, че нарушава членове 47 и 59 от Закона за магазините от 1950 г., като отварят техните магазини в неделя, за да осъществяват търговски сделки, различни от посочените в Петата таблица към този закон.

4. Петата таблица към Закона за магазините от 1950 г. съдържа списък на стоки, които, по изключение, могат да се продават в магазините в неделя. Те включват, по-специално, спиртни напитки, определени храни, тютюневи изделия, вестници и други продукти за ежедневна употреба.

5. В производствата пред House of Lords, където делата са висящи на последна инстанция, става ясно, че страните се различават от тълкуването, което се дава на Решенията по дело C-145/88 B & Q от 23 ноември 1989 г., Recueil, стр. 3851, от една страна, и по дело C-312/89 Conforama от 28 февруари 1991 г., Recueil, стр. I-1027.

6. По отношение на спора за правилно тълкуване на упоменатите по-горе решения, House of Lords спира производствата и отправя следните преюдициални въпроси до Съда:

”1. Следва ли от резултата от решенията на Съда по дело C-312/89 Conforama и C-332/89 Marchandise да се определи, че забраната, която се съдържа в чл. 30 от Договора за ЕИО, не се прилага за национални разпоредби, като оспорваните по дело 145/88 B & Q, с които забраняват на търговците на дребно да отварят търговските си обекти в неделя, за да обслужват клиенти с определени стоки?

2. Ако не се прилага, веднага става ясно, без значение какви други доводи са приведени, че ограничителният ефект върху търговията вътре в Общността, който може да е резултат от националните правила, като тези по въпрос 1 по-

горе, не е прекомерен за „резултат, присъщ на разпоредби от този вид”, като тази фраза се използва в решение на Съда на Европейските общности по дело 145/88?

3. Ако не е, по какви критерии и с какви фактически или други доказателства, при наличие на такива, националният съд решава въпроса дали ограничителните последици за търговията вътре в Общността, които могат да последват от национални разпоредби, като тези по въпрос № 1 горе, надвишават „резултатите, присъщи за такъв вид разпоредби” по смисъла на този израз, използван в Решение на Съда на Европейските общности по дело 145/88.”

7. Направено е препращане към доклада от съдебното заседание за по-пълно отчитане на фактите по делата, висящи пред националния съд, съответното законодателство, процедурата и писмените становища, представени пред Съда, които се упоменават или обсъждат по-долу, само доколкото е необходимо за мотивите на Съда.

По първия въпрос

8. С първия въпрос от националния съд се иска да определи дали от Решенията по делата Conforama и Marchandise следва, че забраната, предвидена в член 30 от Договора, не се прилага за национално законодателство, каквото е разглежданото в настоящия случай. Същото това законодателство е предмет и на Решението по дело B & Q, цитирано по-горе.

9. По тези три решения, Съдът е установил, че различни разпоредби от националното законодателство относно затварянето на магазини в неделни дни не са предназначени да регулират потока от стоки.

10. От тези решения става ясно, че такова законодателство наистина може да има отрицателни последици върху обема на продажбите на определени магазини, но то засяга продажбата на национални и внесени продукти. Продажбата на продукти от други държави-членки следователно не е станала по-трудна от продажбата на национални продукти.

11. Освен това, в упоменатите по-горе решения Съдът приема, че въпросното законодателство преследва цел, която е оправдана съгласно правото на Общността. Националните правила за ограничаване на отварянето на магазини в неделя, отразяват определен избор, свързан със специални национални или регионални социално-културни особености. Държавите-членки е следвало да направят избор в съответствие с изискванията на правото на Общността и по-специално принципа за пропорционалност.

12. Доколкото става въпрос за този принцип, Съдът изтъква в своето решение по делото B & Q, че такива разпоредби не са забранени от член 30 от Договора, ако ограничителните последици за търговията в Общността, до които тези правила може да доведат, не надвишават последиците, които са присъщи на такива правила и че въпросът дали последиците от тези правила на практика остават в тези рамки е фактически въпрос, който следва да се установи националният съд.

13. В своите решения по делата Conforama и Marchandise, обаче, Съдът е счел за необходимо да изясни, по отношение на същите разпоредби, че ограничителните

последници върху търговията, до които те могат да доведат, не се считат за прекомерни спрямо целта, която преследват.

14. Съдът е счел, че разполага с цялата необходима информация, за да се произнесе по въпроса за съответствието на тези разпоредби и че той трябва да направи това, за да даде възможност на националните съдилища да оценят тяхното съответствие с правото на Общността по еднакъв начин, тъй като такава оценка не може да се различава според констатациите по същество, направени от отделните съдилища по специфичните дела.

15. Оценката на пропорционалността на националните правила, които преследват легитимни цели съгласно правото на Общността, включва съпоставяне на националния интерес при постигане на тази цел, с интереса на Общността за осигуряване на свободното движение на стоки. Във връзка с това, за да установи, че ограничителните последници на въпросните разпоредби върху търговията в Общността, не надвишават необходимото, за да се постигне поставената цел, следва да се отчете, дали тези мерки са преки, косвени или чисто спекулативни и дали тези последници не пречат на продажбата на внесени продукти повече, отколкото на продажбата на национални продукти.

16. Въз основа на тези съображения в решенията си по делата Conforama и Marchandise, Съдът е решил, че ограничителните последници за търговията от националните разпоредби, забраняващи наемането на работници в неделя за определени дейности по търговия на дребно, не са прекомерни спрямо поставената цел. Въз основа на същите мотиви, Съдът трябва да направи същата констатация относно националните правила, забраняващи магазините да отварят в неделя.

17. Следователно, в отговор на първия въпрос трябва да се отбележи, че член 30 от Договора следва да се тълкува със значението, че забраната, която той установява, не се прилага за национално законодателство, което забранява на търговците на дребно да отварят своите търговски обекти в неделя.

По втория и третия въпрос

18. Имайки предвид отговора даден на първия въпрос, не е необходимо, да бъде даван отговор на втория и третия въпрос.

По съдебните разноски

19. Разноските, направени от Обединеното кралство и Комисията на Европейските общности, предоставили становища на Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело има характер на инцидентен установителен иск в производството, висящ пред националния съд, последният следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени от House of Lords , с Определение от 20 май 1991 г., реши:

Член 30 от Договора следва да се тълкува със значението, че забраната, която той установява, не се прилага за национално законодателство, което забранява на търговците на дребно да отварят своите търговски обекти в неделя.

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 декември 1992 година.

Подписи